

ПОД СЛЪНЦЕТО НИЩО НОВО

Както има прекрасно създадена музика по гениални творения на велики композитори, така и много от вълнуващите и значими сега творби са под въздействието на създаденото до тогава художествено или философско слово. Така от хилядолетия емоциите и мислите на Посветените, Учителите, Названите по тази планета са възродени, вплетени, напластени в тези след тях призвани, съзидателни, отдадени. На този ментален и душевен кръговрат видимо се крепи развитието на човечеството и невидимо - еволюцията на всеки индивид. Вероятно затова будителите по тази земя така всеотдайно и безкористно работят и оставят трайни следи в паметта на хората, карат ги да се чувстват значими, да осъзнават смисъла на живота.

Да, какво величие, ще кажете, но у нас То не стои в ореола на етноса ни. Столетие вече се пренебрегват, хулят, заклеяват, избягват почти всички, които са дръзнали с творческо самосъзнание да възраждат човещината по нашите земи, да извикат истинското, да възхваляват и разпространяват добротата. Знаменити българи минават в забрава и се изисква вътрешен импулс за да ги осъзнаеш и преди всичко да се възползваш, придобиеш и раздадеш. А това в ежедневието без себепознание, труд и самодисциплина е непосилно в много периоди от избраните ни пътища. Затова определени събития стават знаменателни за нас без да сме ги предвиждали във времето и ни носят познание, хармония и мъдрост.

Нищо ново под слънцето, но ние сме задължени да се докоснем, да усетим и да приложим, доколкото ни позволява потенциалът, вечното-ново, ценното-велико. Не би трябвало в броените години на всеки от нас да затваряме очи пред уникалния свят, пред висшите светове, пред самото ни осъзнаване.

През последните десетилетия в страната са разпространени знанията и опита на много мъдри учители, които не можем и не би трябвало да ги изброяваме. Знанието е навсякъде. Двама от тях са известни по света и си приличат по делата - това е духовната светлина, която са раздали и раздават. Разликата е във времето - около стотина години, но те ползват едни и същи корени от древността на Великия Творчески и Универсален Дух. Учителят Петър Дънов и ученият д-р Михаел Лайтман „превеждат” на съвременен език смисъла на живота, будят духовността на хората, внасят стремеж към отдаване и любов. Всеки по различни методи, по различни пътища, но с една цел - озаряване на епохата, повдигане на човечеството, вяра в бъдните дни. Идеите и на двамата с тяхната всеобхватност и универсалност остават вечни в съзнанието на планетата ни.

Човекът е свободен, когато има свободно време, разполага с него и се възползва във времето да се обърне към себе си, към себеподобните, към Вселената. Изкуството е да не пропуснем този период от живота, в който е необходимо старание да се почувстваме свободни. В детайла се крие истината за освободените хора - прониква във всяка клетка, променя всяко съзнание. Затова ще ползваме съждения и послания на *Дънов* и на *Лайтман*, където незабележими на вид детайли ни насочват към видимия и невидимия свят.

Последователите на учението на Бялото Братство и на науката Кабала, поели пътя на усъвършенстването, трябва да са с изострено внимание при съприкосновение с околния свят, при душевни и емоционални състояния на конфликти и загуби; действията да бъдат премислени, регулирани, обуздавани, защото не винаги всички са съмишленици и приятели, както и не всички са неприемливи и противници. В изложението са подбрани мисли от публикуваните стотици беседи, книги и сайтове на *Дънов* и *Лайтман* с желание обзримо да ги съпоставим и така да усилим значението на общите напътствия за тяхното приложение, за добиване на опитност. Вниманието ни е привлечено последователно от темите за: *законите на природата, чуждите влияния и внушения, страхът, враговете, егоизма, духовния упадък и безлюбие, даването и вземането, наслаждението, за науката кабала и духовното извисяване.*

*

„Ако не обръщаш внимание на малките неща, ти не можеш да разрешиш задачите на своя живот.

„Ако не работите върху себе си, напразно сте живели на тази земя.”

„Човек трябва да работи в живота първо с низшите сили, а после с висшите, а не обратно.”

„Окултният ученик винаги се огражда мислено. Той трябва да пази своята аура непроницаема за влиянията на преходното. Мисълта за Бога огражда неговата аура със своята светлина. Молете се винаги, за да бъдете в контакт с Разумния свят и да се запазите от примамката на нисшите духове.”

„Не създавайте условия на нисшите духове да ви посещават и ограбват. Не ги привличайте. Не им показвайте красотата на вашата душа, не разкривайте свещените си мисли и тайни. Не демонстрирайте пред никого вашите духовни постижения.”

/ Дънов /

„В нашия свят, Творецът е създал управление според ясните материални закони на природата. Затова, никакви хитрости няма да помогнат, ако човекът тръгне против тях: скачащият от скалата ще се пребие, без кислород ще се задъхва и т.н. Творецът е утвърдил тези закони на природата по ясен начин, за да разберем, че за да оцелеем трябва да прилагаме усилия и да съблюдаваме предпазливост.”

„Но тъй като всяка душа има свое лично предназначение, заради което се е „спуснала” в този свят, никой от нас не трябва да се срамува както от своите вродени качества - такива ги е създал във всеки от нас Творецът, така и от нашите лоши мисли – тях също ни ги изпраща Творецът. А за това как реагираме на лошите мисли - борим ли се с тях или сляпо им се подчиняваме, желаем ли да се поправим, всеки по силите на своите природни възможности и какво правим за това – ето от какво трябва да се срамува човек и именно това го пита Творецът.”

/ Лайтман /

*

„На Земята се раждат четири вида души: ангелски, човешки, животински и сатанински. Ето защо, когато срещнете непознат, внимавайте с кого имате работа. Вие трябва да можете да ги разпознавате. А за да можете да ги разпознавате, за това се иска знание.”

„Важно е да знаете, че има сили, течения в Природата, които противодействат на всяко добро начинание. Като знаете това, вие трябва да бъдете будни да се справяте с тях. Нямате ли будно съзнание, те ще ви причинят големи мъчнотии и страдания. Имате ли будно съзнание, имате ли добри навици, вие лесно ще се справяте с мъчнотиите.“

„Будно съзнание има само онзи, който свещено пази връзката си с Първата Причина на нещата. Той винаги разчита на Божественото в себе си и Му дава път да се прояви.“

„Колкото и да е добър и учен един човек, ако животът му е противоположен на твоя, ти трябва да се пазиш от него. Където ходи, каквото прави, с когото да се среща, човек непрекъснато е изложен на чужди влияния. Като знае това, той трябва да е буден, да се пази.“

/ Дънов /

„Истинските чувства – радост, тъга, наслаждение, страх и т.н., ние усещаме с цялото наше тяло, а не само с някоя определена негова част. Затова човекът, желаещ да контролира своите желания, трябва да усети дали цялото му тяло е съгласно с онова, което мисли.“

„Човекът, желаещ да овладее духовните знания, трябва в своето ежедневие да направи график за своя ден: да се откъсне от влиянието на страничните възгледи, ненужните новини, от вредните книги. Когато работи или учи, само по необходимост да общува с хора без да показва, че е вгълбен в себе си, но постоянно да контролира с какво е зает разумът му. Когато е необходимо, мислите трябва да бъдат за работата, а през останалото време – за целта на неговия живот.“

„Тъй като човек напълно, с всички свои мисли, намерения и желания е потънал в своя егоизъм, той не е в състояние независимо, обективно, неегоистично да мисли и затова не е в състояние да се контролира.“

/ Лайтман /

*

„И когато казваме, че трябва да се затваряме, то е криво разбиране. Не може постоянно да си затворен, то е друга крайност. В това отношение служете си със следното правило: Събереш ли се с лош човек, не му давай дясната си страна, защото ще узнае твоите тайни. Дай му лявата си страна, защото тя е широкият път в живота, когато дясната страна е тесният път. Не давайте дясната страна на лошите хора, защото духовете ще направят пакост във вашите души и ще ви спънат за известно време. Дясната страна е с широко поле за действие, а лявата страна носи проклятие. Но Господ е във вас и Духът, който ви ръководи, ще ни яви, ще ни научи кой е човекът, който можеш да туриш отдясно и кой отляво.“ Когато лош човек седне отдясно, тогава пренесете го мислено в лявата страна.

„Спрямо света ние трябва да сме затворени, също както зимно време затваряме цветята в цветарника, който има стъкла и запазва цветята в него. Така на всяка добра мисъл дайте място в сърцето си и на всяка лоша мисъл не давайте място и я отхвърлете от себе си. На всеки добър човек дайте място при себе си, а на лошия пожелайте само да се поправи.“

/ Дънов /

„Човекът, който се стреми към духовни мисли и действия, но още не е укрепнал трайно в своите убеждения, трябва да се пази от връзка с онези хора,

мислите на които са постоянно в техния егоизъм. Особено тези, които желаят да вървят с вяра над разума, трябва да избягват контакти с мнението на онези които се движат през живота в рамките на своя разум, защото те са противоположни помежду си в основата на своето мислене. Външно, човек може да изглежда така, сякаш се намира в самия център на истината и целият се отдава на Твореца, на точното изпълняване на Неговите заповеди и фанатични молитви, но причините за неговата „праведност“ никой не вижда, и в крайна сметка всички негови помисли са свързани с това, под някаква форма да извлече полза за себе си.“

„Мислене в рамките на своя разум означава, че човек преди всичко пресмята изгодата от своите действия. Докато разумът на Тора, т.е. вярата стояща над разума на човека, предполага постъпки, които изобщо не са свързани с егоистичните мнения на разума и с възможните придобивки вследствие на своите действия.“

/ Лайтман /

„Да се пазите от внушенията, от влиянията на света. Влиянията на външния свят могат да ви се отразят така, че да попречат на правилното развитие. Сегашният свят си служи много с внушението. То се употребява като хипнотическа сила. Влезете ли в света, ще срещнете само внушения, правила, закони, ограничения и т.н. Пазете се от тази мрежа на света, за да не спрете развитието на Божественото в себе си.“

„Има хора в света, които, достатъчно е само да те погледнат, и техният поглед ти донася някое голямо нещастие. Такива хора не носят нищо добро.“

/ Дънов /

*

„Страхът е едно тягостно чувство на душата, което съществува не само в хората, но и в животните – чувство, вложено в живия организъм, да извърши известна мисия. Страхът подразбира, че в средата, в която живеем, или в условията, при които съществуваме, има известни елементи, противни или злоредни на нашия живот. Това чувство служи просто да ни предпази от всичко, което може да ни повреди.“

/ Дънов /

„Начинаещият може да не се страхува, от хората, които са отдалечени от Тора, защото, знаейки предварително, че няма какво да научи от тях те не представляват опасност за духовно поробване.“

/ Лайтман /

„Всички хора страдат от прекомерно приближаване. В приближаването няма никаква красота. Колкото повече се приближавате, толкова обмяната става по-неправилна. Колкото хората са по-дистанцирани, толкова по-добре – движат се по-бързо, по-свободно. Когато живеят близко един до друг, трябва да са много добри, много разумни, умни, справедливи, деликатни, съвестни. Щом искат физическа близост, трябва да са безупречни по ум, по сърце и по тяло. Щом не са такива, далеч от тях на хиляди километри.“

„Ако дружите с хора, които поддържат отрицателни мисли и чувства в себе си, вие се свързвате с тях и носите последствията на техните отрицателни сили. Като знаете това, ограждайте се със здрава аура, със здрави мисли и чувства, да не се поддавате на отрицателните влияния на хората. Пазете се от ръкувания,

прегръдки и целувки с хора, които не познавате. Не казвам да се страхувате, но да бъдете внимателни. Всеки човек носи в себе си положителни и отрицателни сили, с които пръв той трябва да се справя."

/ Дънов /

„Остави злото и твори добро“. Първи стадий на работата над своето поправяне се явява осъзнаването на злото, защото щом човек се убеди, че егоизмът е неговият най-зъл, смъртен враг, ще го възненавиди и ще го остави. Такова състояние е нетърпимо. Т.е. не трябва да се бяга от злото, а само да се почувства що е зло, след което инстинктивно ще стане отдалечаване от вредното."

„Почестите, оказвани на човека, изпълват неговото его и съответно нанасят вреда на душата му толкова, че великите праведници, които са станали известни и имат почитатели смятат, че са получили известността на името си като наказание от Твореца.

Но онези велики, които Творецът желае да защити, за да не загубят те и най-малка част от своето духовно ниво, Той пази като им изпраща ненавистници, завистници и противници на техните възгледи, готови всячески да очернят тези праведници, за да са равностойни почитите, които им се оказват, на страданията, които те трябва да изпитат от своите съвременници."

„Следствието от духовното извисяване се проявява още и в това, че човек започва да обича дори най-злите си врагове и ненавистниците на всички народи. Затова най-голямата работа се състои в молитвата за своите врагове."

/ Лайтман /

„Любете враговете си. Благославяйте тия, които ви кълнат. Правете добро на тези, които ви ненавиждат. Молете се за тия, които ви правят пакост и ви гонят, за да бъдете синове на Отец ваш, който е на небесата."

/ Дънов /

„Човекът, нуждаещ се от помощта на други хора се нарича бедняк. Този, който е щастлив от това, което има се нарича богаташ. Ако човекът усеща, че всички негови действия са резултат от егоистичните желания и мисли, и се чувства беден, тогава стига до разбирането за своето истинско духовно ниво, до осъзнаването на своя егоизъм, на злото, намиращо се в него."

„Усещането на горчивина от осъзнаването на истинското свое състояние ражда в човека стремеж да се поправи. Ако този стремеж е достигнал определена величина, Творецът изпраща в това *кли* своята светлина на поправяне. И по този начин, човекът започва да се изкачва по стъпалата на духовната стълба."

/ Лайтман /

*

„Първоначално някои от висшите енергии, които са работили и са свършили своята работа горе в мозъка, трябва да слязат в по-нисшите царства на човешкото битие. Сега е епохата, когато човешкият егоизъм играе най-важна роля. Той е един господар в света, но трябва вече да отстъпи място на нещо по-възвишено и благородно."

„В ущърб на висшия ум се е развил низшият, в който се намира локализиран човешкият егоизъм."

„Съвременните хора не могат да постигнат своята идея по простата причина, че те са жертва на своя неумолим *егоизъм* и всеки мисли само за себе си. всякой желае да бъде пръв. Себелюбието е покварило душата."

/ Дънов /

„Нашият егоизъм си е в нас, но дотолкова се е слял с нас, че го приемаме за наша природа, за нашите желания. Той пронизва всички клетки на нашето тяло, заставя ни да оценяваме всички наши усещания в съответствие с неговите желания, кара ни да пресмятаме колко ще получи от нашите действия според неговата програма.“

„Човек получава свише както егоизма, така и алтруизма. Разликата е в това, че егоистичните желания, човекът получава автоматично, а алтруистичните – само чрез своята настояща молба.“

„Тъй като егоизмът се явява наша природа, той властва над всички нива на природата, от атомно молекулярното, хормоналното, животинското ниво до най-висшите системи на нашия разум и подсъзнание, включително в нашите алтруистични желания, и човекът не е в състояние по кой начин да тръгне срещу него. Затова, онзи, който желае да се освободи от властта на егоизма, трябва във всичко, което е свързано с придвижването към духовното, да действа срещу желанията на тялото и разума, въпреки че не вижда никаква изгода за себе си, иначе никога няма да може да излезе от рамките на нашия свят.“

/ Лайтман /

*

„Животът, който е в нас, е съвършен. Удоволствията, страстите, неправилните мисли и чувства ограничават естествените прояви на живота.“

„Който изучава науката с цел да използва природните сили, той се натъква на голяма опасност; опасността седи в това, че в него се явява свещеният егоизъм – той започва да се съзнава по-високо от другите, придобива по-голяма тежест в себе си и казва: „Аз разполагам със сили, които мога да употребя както намирам за добре“. Значи има две категории хора: едните имат голямо съзнание за себе си, мислят, че всичко могат да направят, че много неща знаят и т. н.; другите обаче, като славяните, търсят в живота си метод, чрез който могат да примиряват противоречията, на които се натъкват, а едновременно с това да излекуват болките на своето сърце – в това отношение славяните са по-близо до Истината.“

/ Дънов /

„Не бива да се отстраняват егоистичните мисли и желания и да се опустошава сърцето. Само ако човек го запълва вместо с егоистични желания с духовни, алтруистични стремежи, той може да замени миналите желания с противоположни и да анулира егоизма.“

„Тъй като човекът е 100% егоист, той няма да пожелае сам връзка с Твореца. Може да я поиска само, ако е сигурен, че е за негово добро. Тоест не е достатъчно, че човекът вижда своето зло и разбира, че само Творецът може да му помогне – все едно, това няма да му даде сили да моли Твореца. Необходимо е осъзнаване, че в сближението, във връзката с Твореца е неговото спасение.“

„Ако човек с помощта на Твореца е в състояние да направи макар и малък анализ чрез вярата, а не с разум и да усети със сърцето си горчилката на егоизма, свише към него веднага ще постъпи духовното постижение на постигнатото ниво, озарение, сили.“

След това, Творецът му разкрива следващото, досега скрито, по-ниско егоистично стъпало на човека. Досега скрито – за да може човекът, усетил изведнъж цялата бездна на своя егоизъм, нямайки още сили да се справи с него, да не падне духом при вида на непосилното количество работа. Човек трябва да разбира, че целият световен егоизъм изначално се намира в него, но е скрит от

него и постепенно се усеща в такава степен, в каквата Творецът му дава сили и способности да го поправа.”

/ Лайтман /

„Първото нещо, между вас аз забелязвам, че има една голяма дисхармония, която произтича от вашия свещен егоизъм. Според мене, три вида живота има в света. Единия го наричам материалистичен. Такъв човек обича да има овци, говеда, крави, кокошки, къщи, ниви и като му запечат всички, той казва: „Струва си да се живее“! Обаче след 20 год., като е слугувал на всички, казва: „Много са големи тия грижи, уморих се, трябва да изменя малко живота си“. И почва да продава по малко от тях, защото иска да поживее за себе си. Това е втората фаза на свещения егоизъм. Децата, жената, които не знаят подбудителните причини на бащата, който постъпва по този начин, казват: „Нашият баща какво мисли да прави? След като продаде всичко, какво ще стане с нас?“ И в религията, и в духовния живот има свещен егоизъм. Там казват: „Да се съсредоточим в себе си“. С припечеленото можем да си поживеем малко, тъй както ний разбираме охолния живот. Третият живот, същинският живот, аз го наричам Божественият. Той е напущане на свещения егоизъм, и живот на пълната съвършена Божия Любов, в която сърцето и човешкият ум може да се развият напълно. А ние като се срещнем с някого, нашите интереси не съвпадат, той едно мисли, а аз друго мисля. Според първия начин на живота ние мислим кой какво има, различаваме, а при втория случай пак различаваме, но щом дойдем да служим на Бога, там няма различаване, там има само един метод.”

/ Дънов /

„Ако човекът се намира в състояние на духовен упадък, безполезно е да бъде ободряван, да му се говорят мъдрости – нищо чуто от другите няма да му помогне! Свободата се реализира само при духовно развитие.”

/ Лайтман /

„Хората страдат от безлюбие и умират пак от безлюбие. Те имат голяма любов, но главно към себе си. Ако хората имаха към ближните си такава любов, каквато имат към себе си, светът не би очаквал никакво друго спасение отникъде. Той би бил спасен.”

„Колкото повече любов даваш на лошия човек, толкова по-лош става той. Не давай условия на злото да се развива.”

/ Дънов /

*

„Човекът има безкрайно много недостатъци, източникът, на които е един – нашият егоизъм, желанието да изпитаме наслаждение, стремежът във всяко свое състояние да имаме комфорт. Човек получава живителна сила и енергия от наслажденията, почестите и завистта.”

„Цялата разлика между хората се състои в онова, с което всеки от нас желае да се наслади, започвайки от първия миг на живота до последния. Тоест разликата е в това, под каква форма човекът желае да получи наслаждение, а самото наслаждение се явява духовно. И само външната обвивка създава илюзия за неговата материалност. Мислите на човека са винаги следствие на неговите желания, следват неговите желания, насочени са само към постигане на желаното и на нищо повече.”

/ Лайтман /

„Преди да дойде до закона на жертвата, човек трябва да е дошъл до закон на правилната обмяна, според който ще дава правилно и ще взима правилно.“

„Законът на даването се отнася не само до физическия, но и до психическия живот. Човек трябва да знае как да дава своите чувства и мисли.“

„Божествено е да даваш повече, а да взимаш по-малко. Същият закон се отнася и до знанието. Ще даваш повече, ще взимаш по-малко.“

/ Дънов /

*

„Най-вярната проверка дали постъпката е егоистична или алтруистична е, ако човек чувства, че е готов да пренебрегне всеки резултат в своя полза, наслажденията, възнаграждението, въпреки че има огромно желание да се наслади на резултата от своя труд. Само в този случай той, получавайки наслада, може да твърди, че прави това в името на Твореца, а не за себе си.“

„В степента, в която сме различни по свойства и желания от Твореца, ние не Го усещаме, защото в нас не влиза Неговата светлина. Ако всички наши свойства са противоположни на Неговите, то ние изобщо не го усещаме и си представяме, че сме единствени в този свят.“

/ Лайтман /

„Духовният човек дава, а физическият – взима. Първо човек трябва да започне с даването. Ако не научи закона на даването – първият Божествен закон, той никога няма да научи закона на вземането.“

„Безогледно богатата си няма да давате. Ако ще трябва да раздавате богатствата си, ще ги дадете на най-добрите, на най-умните, на най-разумните.“

„Трябва да се научите как, къде и кога да давате: някъде всичко, някъде нищо.“

„Който се осмели да изнесе вън от себе си една своя светла мисъл или едно светло чувство на показ пред хората, скъпо плаща. Дръжте своята свещена мисъл или идея в душата си, никой да не я вижда.“

„Никога не казвайте всичко, което знаете. Не продавайте, не давайте всичко, което имате. Оставете нещо за себе си.“

„Учете се на закона на доволството; и то не отвънка, а отвътре, от сърце да бъдете доволни. Когато си доволен, каквото и да ти се случи, ще го понесеш с дълбоко съзнание.“

„Човек не може да бъде свободен, докато не се научи да дава.“

/ Дънов /

*

„В Библията външните форми, числата, събитията, законите – всичко е символ, и за да я разберете и да се ползвате от нея, ще трябва да намерите реалността, смисъла на друго място.“

„За пример, вие четете Библията и дохождате до някои книги или глави от нея, които ви отегчават. В някои глави се изреждат само имена, родове, числа, които нямат смисъл за вас. Който разбира кабалата, не се отегчава; който не разбира, той се намира пред една статистика, която не ползва. Такава книга е и „Тайната доктрина“. Добре е човек да се заеме с четене на Библията, на „Тайната доктрина“ за придобиване на търпение. Те представляват разхвърлян материал, който търпеливият може да събере на едно място и да образува нещо цяло.“

„Изучавайте кабалата, геометрията и математиката, за да разберете отношението, което съществува между доброто и злото. Само така ще дойдете до положение да гледате на тях като на две мощни сили, без които човечеството не може да се развива.“

„Сам Христос, обръщайки се към своите слушатели, казва: "Ако не разбирате земните неща, за които ви говоря, как ще разберете небесните?" Като говори за "небесните неща", Христос е подразбирал великите мистерии на Слънцето. Той обаче е разбирал и "земните неща" - бил е запознат с тогавашната кабала, с философията на източните народи и на гърците, както и с тогавашните науки.“

„Кабалистът казва: мисълта е в състояние да видоизменя вибрациите на човешкото тяло. Когато човек заболее, вибрациите на неговото тяло се понижават. С мисълта си, обаче, той може да повлияе и повдигне вибрациите на тялото си и от низши да ги превърне във висши. Щом постигне това, той вече се е излекувал.“

/ Дънов /

/ При срещи в тесен кръг ученици и частни разговори *Дънов* изнася за първи път в България *принципите на науката Кабала - числа, букви, вибрации*, които са записвани от Л. Табакова и чрез тези тълкувания ние имаме възможност да сравним и да се възползваме от кабалистичните изчисления (числа) на българските букви с тези от латинската азбука./

„Кабала се занимава с разкриване смисъла на човешкия живот.“

„Най-силното активиране на обкръжаващата ни неосезаема светлина се случва при изучаването на Кабала, защото Кабала изучава духовните структури, излъчващи тази светлина към човека.“

„Методиката за освобождаване от робството на егоизма или инструкцията за присъединяване към Твореца, се нарича Кабала.“

„Кабалистът чувства, че целият свят е създаден само за него, за да му служи за постигане на целта. Всички желаниа, които кабалистът получава от околните, само му помагат в придвижването напред, тъй като той незабавно се отказва от използването им за свое благо. Виждайки отрицателното в околните, човек вярва, че ги вижда така, защото самият той все още не е свободен от недостатъци и като резултат от това знае, какво още трябва да поправи в себе си. По такъв начин целият обкръжаващ свят е създаден да служи за придвижването на човека, тъй като му помага да вижда своите недостатъци.“

„Скриването на своето духовно ниво, е едно от задължителните условия за успех в духовното извисяване. Под скриване от такъв род се подразбира извършването на действия, които са незабележими за останалите. Но най-важното изискване се разпростира над скриването на мислите на човека, на неговите стремежи, и ако трябва кабалистът да изрази своите възгледи, той е длъжен да ги завоалира и да ги изрази в най-общ вид така, че неговите истински намерения да не бъдат разкрити.“

„Кабалистът не е вълшебник, извършващ чудеса. Неговата роля сред нас е най-общо в това да помогне за издигане нивото на човешкото съзнание до осъзнаване на необходимостта от лично поправяне, и също така да помогне на всеки от нас, ако човек желае това.“

„И само кабалистите, работещи над поправянето на своята природа с цел постигане свойствата на Твореца, постепенно разкриват в себе си недостатъците на собствената си природа в степента, в която са в състояние да поправят себе

си. Само тогава техният разум, тяхната природа им позволява да видят тези недостатъци, тъй като тези черти на характера вече преминават през поправка, т.е. като че ли вече не принадлежат на човека."

/ Лайтман /

*

„Идеите, с които хората се занимават, са свещени. Не ги питайте с какво се занимават, какви мисли ги вълнуват. Това е тяхна работа. От вас се изисква да минете покрай тях, без да ги смущавате с мисълта си.“

„Когато човек остане сам със себе си, когато няма никого покрай него – той е в реалното, има ли около него хора – той вече е в сенките на живота.“

„Душата е невероятно красива. Добре е да се сближавате с душите си, а не с телата си.“

/ Дънов /

„Полученото правилно съотношение между вярата и знанието се нарича духовно равновесие, средна линия. Човекът сам определя състоянието, в което желае да се намира. В този случай, човекът вече може да съществува като духовен обект, тъй като се състои от правилната пропорция между вяра и разум, наречена средна линия, благодарение на която той постига съвършенство.“

„Но въпреки гласа на тялото, човек трябва да вярва, че след всички негови действия в света следват награда или наказание.“

„Само от усещането на дълбочината на своето духовно падение и от чувството за безкрайна отдалеченост от страстно желаното, човек може да усети чудото, което е извършил с него Творецът, извисявайки го от нашия свят към Себе си, в духовния свят. Какъв огромен подарък е получил той от Създателя!“

/ Лайтман /

„Не се стремете да победите плътта в себе си. Духовното в човека не може да се развива без плътта. Тя е подобна на подложката в растението, върху което става присаждането. Плътта е подложка, а Духът – присадка. Докато Духът-присадка не се прихване добре върху подложката и не започне свободно да се развива, ще продължава борбата между Духът и плътта.“

/ Дънов /

Цялото огромно наследство на *Учителя* би могло да се сведе, независимо от голямото му разнообразие, до три основни начала: Любов, която носи изобилния и пълен Живот; Мъдрост, която носи пълното знание и Светлина; Истина, която дава пълната и безгранична Свобода.

**150 години от рождението на Учителя Петър Дънов
1864 - 2014**

София, 2014